

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant: Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **K. K. (1)**

przeciwko **A. T. (1)**

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego A. T. (1) alimenty na rzecz powoda K. K. (1) z kwoty po 400 zł miesięcznie zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 19 lipca 2010 roku w sprawie III RC 216/10 do kwoty po 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 3 września 2013 roku, płatne z góry do 15 - tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk E. K. jako przedstawicielki ustawowej powoda;

II. nakazuje pozwanemu A. T. (1) uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie) kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty sądowej, od ponoszenia której powód był zwolniony;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

E. K. jako przedstawicielka ustawowa powoda K. K. (1) wniosła o podwyższenie od pozwanego A. T. (1) alimentów na rzecz powoda z kwoty po 400 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 19 lipca 2010 roku w sprawie III RC 216/10 do kwoty po 600 zł miesięcznie.

Na uzasadnienie pozwu podała, że zasądzona obecnie kwota nie jest adekwatna do wieku i potrzeb czternastoletniego chłopca. Powód jest uczniem trzeciej klasy Niepublicznego Gimnazjum (...) w D., gdzie edukacja jest kosztowna. Zmianę szkoły matka powoda uzasadniła złym traktowaniem powoda przez kolegów w poprzedniej szkole, gdzie był przedmiotem drwin, przemocy i wyzisk, co skutkowało „epizodem depresyjnym” u powoda. Obecnie po tym zdarzeniu powód bierze udział w zajęciach terapeutycznych w Poradni P. – Pedagogicznej w D.. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że pozwany nie interesuje się losem syna, za wszelką cenę stara się go pozbawić alimentów, mimo, że jego sytuacja finansowa się polepszyła. Od 2010 roku pozwany trzykrotnie składał wniosek o obniżenie alimentów (w roku 2010, w roku 2011, w roku 2012), a jego pozwy były oddalane. Tymczasem sytuacja finansowa pozwanego uległa polepszeniu. W 2012 roku wygasł jego obowiązek alimentacyjny odnośnie dwójki starszych dzieci, w związku z tym faktem zobowiązania alimentacyjne pozwanego zmniejszyły się z kwoty 1300 złotych do 700 złotych. Matka powoda wskazała ponadto, że pogorszeniu uległ jej stan zdrowia i nie jest w stanie pracować jak poprzednio po 11 godzin dziennie, czeka ją poważna operacja, po której przez cztery miesiące będzie na zwolnieniu lekarskim i będzie musiała zatrudnić osobę na swoje zastępstwo w prowadzonym przez siebie sklepie spożywczym, co wiąże się z dodatkowymi kosztami. Przedstawicielka powoda podniosła, że pozwany „przez cały czas ukrywa swoje dochody”,

jest zarejestrowany jako bezrobotny, choć w rzeczywistości prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób, formalnie zarejestrowaną na nazwisko swojej konkubiny. Podniosła, że pozwany kupił dwa samochody, jest właścicielem kamienicy, w której znajduje się pięć mieszkań przeznaczonych do wynajmu.

Na rozprawie w dniu 25 listopada 2013 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 19 lipca 2010 w sprawie III RC 216/10 podwyższono od pozwanego A. T. (1) na rzecz powoda K. K. (1) alimenty do kwoty po 400 zł miesięcznie, począwszy od dnia 10 maja 2010 roku, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat do rąk E. K. jako przedstawicielki ustawowej powoda Według dokonanych wówczas przez Sąd ustaleń, matka powoda osiągała dochód 2800-2900 złotych miesięcznie jako właścicielka sklepu spożywczego, zatrudniająca jedną pracownicę, a sama pracując siedem dni w tygodniu łącząc to z opieką nad powodem. Koszty utrzymania powoda określono wówczas na kwotę ponad 1000 złotych miesięcznie. Pozwany na utrzymaniu posiadał w tamtym czasie poza powodem troje dzieci z poprzedniego związku, na które płacił alimenty w łącznej kwocie 600 złotych, jedno dziecko z nowego związku, kolejnego jego partnerka się spodziewała oraz był właścicielem firmy przewozowej, posiadał w leasingu i kredycie dwa samochody, gdzie raty miesięczne wynosiły ponad 2000 złotych, jego miesięczne dochody Sąd określono w tamtym postępowaniu na co najmniej 5000 złotych.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 27 czerwca 2013 w sprawie III RC 485/12 obniżono zasądzone od pozwanego A. T. (1) na rzecz powoda K. K. (1) alimenty do kwoty po 300 złotych miesięcznie, począwszy od dnia 24 października 2012 roku. Wyrok powyższy został jednak zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 10 października 2013 w sprawie II Ca 635/13 w ten sposób, że oddalono powództwo o obniżenie alimentów

Dowód: - akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt III RC 216/11

- akta Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie o sygn. akt III RC 485/12

Powód K. K. (1) jest uczniem III klasy Niepublicznego Gimnazjum Zespołu Szkół (...) w D.. Nauka w powyższej szkole jest odpłatna, a czesne wynosi 220 złotych miesięcznie. Zmiana szkoły uzasadniona była zaburzeniami emocjonalnymi i stanami depresyjnymi powoda wynikającymi ze złego traktowania go przez rówieśników w szkole podstawowej w P.. Poza wydatkami na czesne i na zakup mundurków, obowiązkowych w tej szkole matka powoda w roku szkolnym 2013/2014 poniosła dodatkowe koszty w łącznej wysokości 1213 zł, na które składały opłaty na wycieczkę do W., miesięczne składki klasowe, na radę rodziców, na ubezpieczenie, wycieczkę do instytutu (...), wyjazd rekolekcyjny, żakiniadę, tablo, wycieczkę do O. i K. oraz pożegnalną wycieczkę w góry. Łącznie, powyższe koszty związane z edukacją powoda bez zakupu podręczników i przyrządów szkolnych wynoszą miesięcznie 284 zł. Przedstawicielka ustawowa powoda wydaje ponadto kwotę 58 złotych na bilet miesięczny syna oraz kwotę 240 złotych miesięcznie na korepetycje z matematyki i języka niemieckiego (po jednej godzinie w tygodniu w cenie 30 złotych za lekcję). Miesięczne wydatki E. K. na wyżywienie powoda to kwota 400 złotych, na doładowanie telefonu syna 25 złotych, na kieszonkowe – 75 złotych. Przedstawicielka ustawowa powoda zamieszkuje wraz synem i konkubentem w mieszkaniu o powierzchni 70 m², którego średni miesięczny koszt utrzymania wynosi około 500 złotych (200 zł mieszkanie, ponad 100 złotych gaz, 83 zł Internet, 100 złotych prąd), z czego na powoda przypada kwota 160 złotych. Łączna kwota powyższych wydatków na utrzymanie powoda to 1.242 złotych. Do powyższej sumy dochodzą wydatki ponoszone przez matkę na ubranie i buty, zakup podręczników i pomocy naukowych oraz na leczenie powoda, w wysokości co najmniej 100 złotych miesięcznie.

Powód uczestniczy w zajęciach prowadzonych w poradni psychologiczno – pedagogicznej w D., na które dojeżdża z P..

Powód zamierza po zakończeniu nauki w gimnazjum kontynuować naukę H. w szkole o profilu wojskowym, co spowoduje, że koszty jego utrzymania wzrosną. Szkoła powyższa zapewnia internat, a wychowankowie tej szkoły są kontrolowani, co będzie sprzyjać prawidłowemu kształtowaniu postaw K. oraz pomoże wyrównać jego zaburzenia.

Dowód: - zestawienie wydatków szkolnych powoda – karta 56,

- informacja ze szkoły – karta 12,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 78-79,
- przesłuchanie pozwanego – karta 79-90,
- faktury zakupu – karta 4-8, 10, 12, 14, 16, 50-56, 59, 61-66, 84,
- rachunek od lekarza – karta 11,
- opinia z badań psychologicznych – karta 9,
- skierowanie do poradni otolaryngologicznej – karta 57,
- informacja ze Wspólnoty Mieszkaniowej – karta 69,
- faktura za gaz – karta 71,
- wyciągi bankowe z konta matki powoda – karta 72-77,

Przedstawicielka ustawowa powoda prowadzi sklep spożywczy w P., w którym pracowała osobiście po 7 dni w tygodniu, do czasu pogorszenia stanu zdrowia. Jej dochód w roku podatkowym 2012 wyniósł 41.864,72 zł. Jest właścicielką lokalu mieszkalnego w P. przy ulicy (...) i lokalu użytkowego przy ul. (...) także w P., obciążonego hipoteką do kwoty 25.000 złotych.

Przedstawicielka ustawowa powoda pozostaje w nieformalnym związku z A. T. (2), który prowadził działalność gospodarczą w zakresie instalatorstwa, którą zamknął z powodu braku dochodów. Obecnie konkubent matki powoda pracuje dorywczo jako kierowca, uzyskując dochód w wysokości 1000 złotych miesięcznie oraz pomagając E. K. w prowadzeniu sklepu, co jest związane z pogorszeniem się jej stanu zdrowia i zakazem dźwigania po zabiegu ginekologicznym, który miał miejsce we wrześniu 2014 roku.

Dowód: - skierowanie do szpitali matki powoda – karta 16,

- karta informacyjna leczenia szpitalnego E. K. – karta 21,
- zaświadczenie z US w D. – karta 32, 43-46,
- informacja z Urzędu Miasta w P. – karta 42,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 78-79,
- przesłuchanie pozwanego – karta 79-90,

Pozwany jest właścicielem budynków mieszkalnych o powierzchni 210 m², innych budynków o powierzchni 525 m² oraz gruntów o powierzchni 654 m². W w/w budynkach znajduje się pięć mieszkań do wynajęcia. Z tytułu najmu trzech mieszkań pozwany uzyskuje dochód w wysokości powyżej 1000 złotych miesięcznie. Nie wszystkie mieszkania są wynajęte. Pozwany nie pracuje, jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Pozwany posiada prawo jazdy wszystkich kategorii i jeździ jako kierowca samochodami należącymi do jego konkubiny E. R.. Partnerka pozwanego prowadzi firmę przewozową (...), w ramach której wykonuje usługi przewozów autobusowych. Działalność formalnie rozpoczęła w 2011 roku, a faktycznie „przejęła” firmę pozwanego wobec, którego prawomocnie orzeczono zakaz prowadzenia działalności gospodarczej. Firma konkubiny pozwanego dysponuje trzema autobusami, którymi wykonywane są usługi przewozów klubów, szkół. Stałych zleceń na przejazdy firma ta nie ma. Świadek E. R. kierowców nie zatrudnia

na stałe, lecz na umowy zlecenie. Pozwany także wykonuje usługi w ramach firmy swej partnerki, jednak nie jest przez nią formalnie zatrudniony, nie otrzymuje wynagrodzenia za usługi wykonywane na rzecz jej firmy.

Pozwany ma dziewięcioro dzieci, z tego na jego utrzymaniu pozostaje jeszcze czworo dzieci: dwoje z obecną partnerką w wieku 10 lat i 3 lat, syn z pierwszego małżeństwa w wieku 17 lat, na którego rzecz 5 lat temu zostały zasądzone alimenty w kwocie 300 złotych oraz powód.

Syn pozwanego M. T. uczęszcza na zajęcia korekcyjno – kompensacyjne w Poradni P. – Pedagogicznej w D., na które jest dowożony w każdą środę na godzinę 14.00 przez pozwanego.

Pozwany wraz z rodziną zajmuje mieszkanie o powierzchni 48m², stałe opłaty na mieszkanie wynoszą w przeliczeniu miesięcznym: prąd– 200 złotych, telewizja cyfrowa – 90 zł, gaz 70 zł, Internet 59 zł. Pozwany płaci alimenty na powoda za pośrednictwem komornika, jego zaległość alimentacyjna wynosi około 3000 złotych.

Dowód: - informacja z Urzędu Miasta w P. – karta 28,

- zaświadczenie z (...) w D. – karta 35,

- informacja z PUP w D. – karta 97,

- informacja PUP w Z. – karta 98-101,

- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powoda – karta 78-79,

- przesłuchanie pozwanego – karta 79-90,

- umowy najmu – karta 47-49 akt IIIIRC 485/12

W okresie od czerwca 2013 roku do kwietnia 2014 roku Powiatowy Urząd Pracy w D. posiadał oferty pracy dla kierowców, z uprawnieniami takimi jak ma pozwany. Były to oferty pracy na terenie Unii Europejskiej lub w Polsce z uposażeniem 1600 – 6000 złotych brutto przy pracy w pełnym wymiarze czasu pracy oraz z wynagrodzeniem 800 – 1010 złotych brutto w przypadku niepełnego etatu. Powiatowy Urząd Pracy w Z. w tożsamym okresie dysponował ponad 40 – ścioma ofertami pracy dla osób na stanowisko kierowcy, oferowane wynagrodzenie wynosiło od 1600 zł do 3000 zł.

Dowód: - informacja PUP w D. – karta 97,

- informacja PUP w Z. – karta 98-101,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa w całości.

W rozpatrywanej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 138 k.r.i o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez wyrażoną w tym przepisie zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony wcześniej zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Mając na uwadze powyższy przepis, jak również normę wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którą zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji z drugiej zaś uwarunkowany jest możliwościami zarobkowymi i

majątkowymi osób zobowiązanych, Sąd ustalił wysokość środków niezbędnych do utrzymania i wychowania powoda, jak również aktualne możliwości zarobkowe i majątkowe jego rodziców i wielkości te rozważył w kontekście potrzeb oraz możliwości zarobkowych stron, jakie znalazły się u podstaw ustalenia, w sprawie III RC 216/10, ostatnich alimentów, co miało miejsce cztery lata temu

Powyższe uregulowania pozwalają na dostosowanie rozmiarów wysokości alimentów do aktualnej sytuacji osób uprawnionych i zobowiązanych. W niniejszej sprawie sama okoliczność, iż ostatnie ustalenie alimentów miało miejsce cztery lata temu uzasadnia żądanie ich zmiany, jednakże przy ich zmianie należy uwzględnić nie tylko sytuację materialną i potrzeby osób uprawnionych, ale także osób zobowiązanych do alimentacji.

Ustalając możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji pozwanego A. T. (1), Sąd oparł się ustaleniach poczynionych w czasie ostatniej sprawy o alimenty, nadto w sprawie III RC 485/12 SR w Dzierżoniowie, gdzie znajdują się dowody dotyczące stanu majątkowego pozwanego, w szczególności jego nieruchomości oraz dochodów uzyskiwanych z ich wynajmu. Sąd ponadto wziął pod uwagę twierdzenia pozwanego złożone w czasie jego przesłuchania w niniejszej sprawie, jednak, uznał, że nie wszystkie jego wypowiedzi zasługują na uwzględnienie. Nie przekonały Sądu słowa pozwanego, że bezskutecznie poszukiwał pracy jednak jej nie znalazł z powodu braku ofert, co pozostaje w sprzeczności z informacjami z PUP w D. i Z., ale i z samymi twierdzeniami A. T. (1) w których wskazał „nie mogę podjąć pracy, gdyż muszę być w domu z dziećmi i nie mogę być poza domem, gdy mnie nie ma w domu to E. R. jest słabsza psychicznie i potrzebuje wsparcia” (karta 79 odwrot).

Z zestawienia powyższych dowodów wynika ewidentnie, że to pozwany a nie jego partnerka prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przewozu, a zaistniała sytuacja jest wynikiem trzyletniego zakazu sądowego dla pozwanego w tym zakresie. Nie znajduje przy tym żadnego wytłumaczenia fakt, że dwoje osób (pozwany i jego partnerka) jest zmuszone obsługiwać istotną firmę, chyba, że przyjąć, że jest ona tak prężna, że jedna osoba nie wystarcza by temu podołać, a co za tym idzie generuje znaczne zyski. Bez znaczenia jest przy tym podnoszony przez pozwanego fakt nieterminowości w uiszczaniu zobowiązań przez kontrahentów na rzecz firmy jego konkubiny. Przesądzające jest, że firma transportowa zarejestrowana na jego konkubinę funkcjonuje od dłuższego czasu, jest w stanie utrzymać trzy autobusy, sam zresztą stwierdził, że firma ta osiągnęła w 2012 roku dochód. W ocenie Sądu pozwany nie ma dochodów, bo nie chce ich formalnie mieć. Mimo świadczenia pracy na rzecz firmy partnerki (jako kierowca ale i jako zarządzający) nie chce otrzymywać wynagrodzenia, by nie zwiększać obciążeń firmy i jej kosztów, deklarując swą trudną sytuację i brak dochodów, co nie jest zgodne z rzeczywistością, szczególnie gdy dodatkowo uwzględnić dochody z nieruchomości. To, że pozwany dowozi syna M. na zajęcia do Poradni P. – Pedagogicznej w środy na godzinę 14.00 w żadnym razie nie przeciwstawia się podjęciu przez niego pracy na etacie w innej firmie, a syna może przecież dowozić na zajęcia jego partnerka. Pozwany jednak nie podejmuje zatrudnienia bo nie chce, gdyż obecna sytuacja zapewnia wystarczające utrzymanie jego rodziny.

Po określeniu, we wskazany sposób kondycji finansowej pozwanego Sąd ustalił również, jakie dochody osiąga przedstawicielka ustawowa powoda, na której również ciąży obowiązek alimentacyjny wobec K. K. (1). Wysokość jej dochodów Sąd ustalił w oparciu o informacje Urzędu Skarbowego w D., z których wynika, że średni miesięczny dochód matki powoda wynosił w 2012 roku - 3400 zł.

Przy tak ustalonych możliwościach zarobkowych i majątkowych A. T. (1) i E. K. kierując się normą prawną wyrażoną w przepisie art. 135 § 1 k.r.i o., zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych powinien być adekwatny do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji, Sąd rozważył jakie obecnie są koszty utrzymania i wychowania powoda. Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego pozwalają, zdaniem Sądu przyjąć, że łączne koszty utrzymania powoda wynoszą ponad 1200 złotych miesięcznie, zaś w ich skład wchodzi wydatki niezbędne do zakupu żywienia, leków, ubrania, środków czystości, wydatków szkolnych i kosztów utrzymania mieszkania. Rozpatrując kwestię usprawiedliwionych potrzeb małoletniego Sąd uznał, że należą do nich również środki pieniężne wymagane do realizacji przez niego obowiązku szkolnego, które w świetle przepisu art. 135 § 1 k.r.i o. należy zakwalifikować do kosztów jego wychowania. W sprawie nie budzi wątpliwości, że powód uczęszcza do szkoły niepublicznej, w której nauka jest odpłatna, a została ona wybrana przez jego matkę bez uzgodnienia z pozwanym.

Analizując jednak wynikające ze zgromadzonych dowodów cechy osobowości powoda, stwierdzone u niego objawy depresyjne i problemy emocjonalne, uwzględniając jego wiek (okres nauki w gimnazjum postrzegany powszechnie jako najbardziej trudny wiek okresu dojrzewania) – Sąd uznał, że decyzja matki powoda o wyborze kameralnej szkoły niepublicznej była uzasadniona dobrem powoda, który w mniejszej społeczności ma szanse na lepsze funkcjonowanie i akceptację, co jest szczególnie ważne w wieku młodzieńczym. Wyliczając zaś niezbędne koszty utrzymania powoda Sąd pominął wydatki ponoszone przez jego matkę na poczet kosztów zapłaty za zniszczenia mieszkania sąsiadów zawinione przez powoda oraz opłaty karne za przejazd komunikacją miejską – uznając, że nie są to niezbędne koszty utrzymania powoda.

Reasumując należy stwierdzić, że ustalona w 2010 roku kwota alimentów w chwili obecnej nie odpowiada potrzebom powoda. Dlatego doszło do podwyższenia ustalonych alimentów do kwot po 600 zł miesięcznie, począwszy od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, uznając, iż kwota ta odpowiada możliwościom majątkowym i zarobkowym ojca powoda, mimo, iż pozwany oprócz niego ma inne dzieci na utrzymaniu.

Oboje rodzice zobowiązani są do ponoszenia kosztów utrzymania dziecka. Osoba zobowiązana do alimentacji powinna w pełni wykorzystywać swoje siły, kwalifikacje i uzdolnienia w celu uzyskiwania niezbędnych dochodów na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentów. Zarówno ojciec jak i matka powinni dołożyć wszelkich starań i podjąć odpowiednie zatrudnienie, aby zapewnić odpowiedni poziom życia swoim dzieciom. Zobowiązany do alimentacji powinien uczynić zadość swojemu obowiązkowi, choćby wiązało się to z istotnym uszczerbkiem i powodowało obniżenie stopy życiowej. W niniejszej sprawie matka powoda dokłada wszelkich starań żeby zapewnić swojemu synowi odpowiedni poziom życia, do czasu choroby ciężko pracowała w sklepie, nawet siedem dni w tygodniu. Tymczasem pozwany, uzyskując dochody z wynajmu trzech mieszkań, a także świadcząc nieodpłatnie pracę na rzecz firmy swojej partnerki, nie stara się – choć ma obiektywnie ku temu możliwości – podjąć stałego zatrudnienia. Jak twierdzi nie ma ku temu możliwości, bo musi wspomagać słabszą psychicznie partnerkę i pomagać w wychowaniu dzieci, który to pogląd nie został podzielony przez Sąd, szczególnie uwzględniając wiek dzieci pozwanego z obecnego związku.

W tym miejscu podkreślić należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, z tym, że stosownie do przepisu art. 135 § 2 k.r.i o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego, co czyni przedstawicielka ustawowa powoda.

Sąd uznał, że alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, który faktycznie nadal prowadzi działalność gospodarczą uzyskuje dochody z wynajmu mieszkań i oprócz powoda ma na utrzymaniu inne dzieci i niepracującą konkubinę, co jest ich wspólną decyzją. Pozwany mając świadomość swoich zobowiązań alimentacyjnych i ilości osób na utrzymaniu powinien bardziej starać się o uzyskiwanie wyższych dochodów czego jednak nie czyni sam twierdząc „że jest w pełni niewykorzystany” (karta 79 odwrót).

Uściślając obowiązek pozwanego wskazano termin, w którym mają być uiszczane miesięczne raty alimentacyjne, zaś orzeczenie o odsetkach znajduje oparcie w art. 481 § 1 k.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany orzeczeniu na mocy przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.